

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu er det jo sådan, at pengene bruges i den almene sektor. De bruges til renovering, de bruges til en social indsats, og de bruges til nybyggeri.

Jeg synes, det er afgørende, at vi sørger for, at der også sker den udvikling, at der bliver bygget nye almene boliger. Nogle af dem, der er allerdårligst stillet, er jo faktisk dem, der står og mangler en bolig, og derfor er det vigtigt, at vi også sætter midler af til dette formål.

Jeg vil godt sige, at vi gennem de senere år har haft kendskab til, at der er et meget stort renoveringsbehov. Faktisk for år tilbage kom de første rapporter, der påviste det, og med aftalen imødekommer vi netop det behov, der er for renovering, med et meget højt ambitionsniveau. Samlet kan det bidrage til at generere renovering for i alt 124 mia. kr. over årene. Det er rettidig omhu, det er at tage renoveringsbehovet alvorligt, og det synes jeg er det rigtige at gøre, frem for bare at skyde ansvaret fra sig og sætte sig uden for al indflydelse på, hvad der fremover skal ske på boligområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet:

Spm. nr. US 22**Lissa Mathiasen (S):**

Det forekommer mig næsten uhørt frækt, at man laver et forlig, hvor man nok en gang vælger at tage fra lejerne for at sikre, at pengebunken i statskassen får en større top. Det kan selvfølgelig være, det betyder, at finansministeren lidt hurtigere bliver i stand til at købe hele verden, men jeg tror, at det er meget svært at forstå for de mennesker, der bor i den almene sektor, og som i de senere år har oplevet, hvordan uligheden i højere og højere grad er vokset.

Det er en ulighed, som betyder, at den gruppe mennesker, der bor i den almene sektor, har en lavere og lavere indkomst, samtidig med at de kan se, at den øvrige del af befolkningen ikke bare har mulighed for at få samtalekøkkener, wellnessbadeværelser, fladskærme og firehjuls-trækkere, altså kort og godt være deltagere i en forbrugsfest. Det forekommer meget, meget uhørt for lejerne, når de samtidig hører en minister sige: I burde være glade for, at vi tager 1,6 mia. kr. af jeres penge.

Hvordan vil ministeren sikre, at uligheden ikke fortsat stiger, men til gengæld falder?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

En måde at gøre en indsats mod ulighed på er at sørge for, at der sker en renovering og en udvikling af den almene sektor, og jeg er ikke i tvivl om, at lejerne vil blive glade for aftalen, fordi den netop imødekommer det behov, der er i den almene sektor. Hvis det skal kaldes frækt, som fru Lissa Mathiasen var inde på, må det jo have været ualmindelig frækt, da den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, i debatten i 1998 sagde:

»Derudover foreslås der som noget nyt indførelse af en nybyggerifond, Landsbyggefonden. Den skal yde støtte til finansiering af nyt alment boligbyggeri. Helt tilbage fra 1933 har baggrunden for en konstruktion med byggefonden og princippet om, at lejen ikke nedsættes, når prioritetslånene udamortiseres, som det hedder, været at gøre det almentnyttige boligbyggeri selvfinansierende på sigt.«

Kl. 13.50

Det er helt utroligt at opleve, hvordan Socialdemokraterne har foretaget en kovending i holdningen til, hvad midlerne skal bruges til. Jeg synes, det er rettidig omhu, at vi nu sikrer, at midlerne bliver aktiveret, så de kan komme lejerne til gode allerede nu. Det gælder ikke kun de nuværende lejere, men også de kommende lejere. Jeg synes, vi har fundet en rigtig god balance mellem de forskellige elementer, der indgår i aftalen.

Formanden:

Så er det fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan godt forstå, at ministeren prøver at sige alt muligt andet i stedet for egentlig at svare på det, jeg spurgte om. Men jeg tror også, at ministeren vil medgive, som også hr. René Skau Björnsson sagde, at det, der lå i 1998-aftalen, henviste til om 30-35 år, fordi man på det tidspunkt kunne regne sig frem til, at nybyggerifonden så ville være meget stor, altså have rigtig mange penge.

Vi må jo konstatere, at der først i 2002 var et forlig, som de borgerlige partier indgik, og som vi i øvrigt tilsluttede os. Dér havde man allerede besluttet sig til at tage pengene.

Men det, jeg spørger til, er uligheden. Socialministeren har jo selv sagt – selv om hun ikke må – at hun erkender, at der kommer en større og større ulighed. Vi ser, at lejerne bliver dårligere og dårligere økonomisk stillet, samtidig med